

κ₁ 'όλους μεις ιδεοθίωμε πώς είναι και δέν είναι,
κ₂ 'έγω μ' 'έκείναι της παλαρής κ₁ 'ἀμφιβολίας κοκκάλιας
ἀρχαιολόγων σεσαβάρν 'ετοκίασια κανακάλιας.

'Ακόμη 'λίγα θά σου 'πώ, άλλα χωρίς ούσιαν,
συναιθεμένα δηλαδή και δίως σημασίας,
ήγουν κυνιάδες του Μελά και λύσσα γιά νερό
κ₁ 'άπό χωριάταις πρόστρυγους παγγιάζωμα γερό,
γαϊδάρον μεταμόρφωσις εις γύπασι 'ύψιπέτας,
'στην Μπόρα' άνεμοστρόβιλοις σορόκοι και πονίντα,
εις προμελίτης φονικά και δίως προμελίτας,
κάζο πεναάτο δηλαδή και κάζο ατοιδέντε.

Κ₁ 'εις τό κρυπτόν και φανερόν τρέ κομ. Ιλ φά άμάκα,
συναίκα κατ' 'οικον φρουνα κ₁ 'άνεσκαφαί τής τσίπης,
και Βουλευτοφ φυλακίσις άπό την Καλαμπάκα
διότ' 'υπίθαλπι ληστάς—μεγάλο πράγμα βλέπεις.—

Κ₁ 'άν 'στου Τσουλή δέν έφερται τό κλέφτικα λημέρια
χωρίς να βίληρ θάπερτες εις λωποδούτο χίρι,
κ₁ 'άν λωποδότης σ' 'άφνε, σ' 'ετοκίσιων κλητήρας,
κ₁ 'άν κ₁ 'άπό τούτον 'γλύτωνες, θά σ' 'επινας ζητιάνος,
κ₁ 'άν να σωθής 'ετύχανε κ₁ 'άπό 'ζητιάνων σπείρας
βεβιάσις θά σ' 'έληθτεται κανείς μεγαλοσύνας,
κ₁ 'άν κατά τύχη 'έριμεγες άπ' 'όλους βεβιάσους
πώς εις τό τίλος θάλλεις 'εσ' τον 'εκατό σου.

Κ₁ 'έκει πού τον 'άρα σου 'επήγαυες να πάρης
θά σ' 'έλαμε μι τάτι του σπαθότος καθεκάλης,
κ₁ 'άν δέν σ' 'επλάκωνε 'ίππευς, όπου Θεός φυλάξει,
θά σ' 'εκοβε τετράτροχο ή δίτροχο άμάξι,
κ₁ 'άν άμχιζα δέν σ' 'εκοβε, βεβιάσις κάποια σούστα
του δερματός σας θάκοβε την πίσα και την κρούστα,
άλλ' 'άν κ₁ 'αυτή δέν σ' 'εκοβε γιά να γενής μιεφτίκι
άντεροβγάλης βίβιας θά σ' 'εκοβε παρίκει,
κ₁ 'άν άπό 'πάνω σου κ₁ 'αυτός δέν 'ήβηλε διαβή
γιά σίγουρα θά σ' 'εκοβε κανένα βιβαβί,
κ₁ 'άν βιβαβί δέν σ' 'εκοβε, όπου περφα σάν βίλος,
κανένας σιδηρόρομος θά σ' 'εκοβε 'στό τίλος,
άν δε κ₁ 'αυτός δέν σ' 'εκοβε, άμίσσις άπ' τό ράφι
μαχαίρι θά κατίβαζεις ή κοπιτρέ ζουράφι,
και τον λαϊμό σου θάκοβεις κοντολογής μονάχος
ώσαν 'Εγγίλιος σπληνικός και Σαλαμονάχος.

Κ₁ 'άν σκύλος δέν σ' 'ιδάγκωνε 'στό δρόμο λυσσασμένους
βεβιάσις θά σ' 'ιδάγκωνε κανένας πενασμένους,
κ₁ 'άν δέν σ' 'ιδάγκωνε Ρωμηός του κήπου του κλαυθμώνος
τότε και σ' θά 'ιδάγκωνες τά κριάτά σου μόνος.

Έβρισκαν μεγαλίμποροι τά μαγαζιά των τέντα
χωρίς κλειδιά 'σ'της κλειδαριάς και σιδερίνια μανδαλα
κ₁ 'άν έρωτούσες τό γιαντί δέν έπερτες κουέντα,
κ₁ 'ή φήμη διασάλλεις της Κηροσσίας τά σκάδαλα,
άλλόκοτα, περίεργα, κρυφά, μυστηριώδη,
όπου τού κύκλος 'σ'ήκωσαν των ντιστεγαί 'στό πόδι.

'Αλλά μ' ακόμα τό σγύλια των νούν μου δέν σκοτίω...
'έγω μονάχα κ₁ 'ώς πατήρ κ₁ 'ώς σύζυγος φροντίω
περί της Περικλήτου μου, περί των κορασίων μου,
και δέν μι μίλει τίςσερα τί κάνει ό πλησιον μου.

'Ετσι λοιπόν 'επάσαμε κατά την άπουσία σου
κ₁ 'όλα συχνά 'γελούσαμε μι την άνοησία σου
πώς την 'Αθήνα 'μούντζωσες και σ' ό μπεχλιβάνης
κ₁ 'έπηγες 'στον Στεφανόβιχ τον πλούσιο να κάνης.
Και τώρα στρώσες, Φασουλή, τή δόλια σου τή ράχη
' 'άρχισα από σήμερα τό τακτικό μπερτάχι.

**ΕΓΓΙΜΟΣ ΠΟΛΟ ΚΑΜΠΡΟΣ!...
ΤΙ ΝΟΥΦΗ, ΤΙ ΓΑΜΠΡΟΣ!**

Του Μαντζαβιού ή Ξανθή 'έκίνη 'Ασπασία,
μιά κόρη κρινοδάκτυλη κ₁ 'εις θιγγητρα, πλούσια,
μι τον 'Αντώνη 'γίνικη τον Νάκο της Ξουράφι,
Ξανθό, πανόρω, διαλεκτό και φινό παλληκάρι.
Κ₁ 'έκίνη τά χρυσά μαλλιά της νιές και του νιού
τά 'στόλιες μι 'ηλευστού στερώνους όμνιαίου
εις μέρους του σιέρ Συγγρού, του Ξακουσμένου Χιώτη,
κουμπάρ 'άργύριτσια σωσ-η κ₁ 'εις κάθε χέρι πρώτα.

**Λόκισον μοναδικόν
κ₁ 'όντως Εβρωπαϊκόν.**

'Αν αληθή διάπλασιον των τέκνων σας ποθήτε
άμίσσις εις τό Λόκισον Μακρή και Μάνου 'ίτι.
Γνώμισις γι' αυτό δέν είναι όδη... καθ' όλα έντέλις
και δέν πηγαίνεις του κακού δει, τι καλό κ₁ 'άν λές.
Αυτός ό Μάνος κ₁ ό Μακρής—μεγάλη των τιμή—
ποτέ δέν έμαθαν να τρών χαράμι τό ψωμί,
μ' 'αυτούς μαρφονεται κανείς 'επ' διασκεδάσει,
μια κ₁ 'ό γυμνός του Φασουλή προκόβει και σπουδαζει.

**Και όλίγαις ποικιλίαις,
μ' 'άλλους λόγους άγγελίας.**

Ατήγημα σπουδαίων και δή Ζακυνθινόν
και πλῆρες χαρακτήρων και τύπων ζωντανών,
ή Μ α ρ γ α ρ ι τ α Σ τ ρ έ φ α, σολίεις τήν 'Εστίαν
και τό διαβάζωσι όλοι μι τόσην άπληστίαν.
'Εργον του Ξενοπούλου, καλέμου σθεναρού,
πού τίποτε δέν γράφει ποτέ του κουτουρού.

'Ο Ρωμηός γνωστόν ως κάνα — πώς 'στό σπύρι μου 'αίδη,
'στην Νεάπολι άπάνω — κ₁ 'άπό ποδός αντρούει
μι 'ενοδοχίου Ξάδα, — όδη 'στό λάδι τρεψ' 'στο 'εξίδι,

μι Χωμίοις μι ριχά μήνης — μι μεγάλ' ομοδομή,
και μι χρεσά δίχως 'αίδη, — ποτέν 'όλους μαμιά.

'Εκ του τυπογραφείου «Κορινθός» της καλής, όδου του Προσατίου κοριορδός πολός.